

Krške navade Slovencov okoli Celja.

Krško po rojstvu nose otroka babica in kersta; spremljate jo sploh dve ženi, mati in žena, ki ostanejo bote in vstra očidel vsem otrokom ene hiše. Predenj otrok kerstev ni, mu mati le malo kadej, da sidiati zavoljo plazne vere, da tako otroče, ki pred kerstom sidi, celo življenje ostane ne- tečno in nikdar soto ni. Pa tudi po prejetem sv. kerstev svari čeviček dostikrat dolgo se štada materega mleka, kol dot- ri, babica in cerkovnik pogosto do črde noči posidajo, v kerčini let se gostujejo. V kerčini se napije zadržati za zdravje na „dobro sečo in zdavje“ častorednega gospoda kerstnika, na zdravje staršev otrok, no okerstevnega ot- roka, njegove cele glave, babice itd. Pri vsaki zdravje- ki se pristavi se kak smešev nagovor in ne zaduje. Tudi nikdar ne pozabijo, izprazniti pirkelj „sinj gajevca“.

Tako obnavdaje je iz mnogo nesličnih nakopaló otrokom. Čez teden dni, na osmi dan po rojstvu — pošlje boba materi „pogačo“, to je velika kloba belega, kruha me- ya maslenege, enega panovadno pečenege iz same pšenične moke, po hi čevlje sušnega in pol čolja visokega; babica pa in vsako poprejšnih otrok dobi eno struco. Kloba bobaica ali ktera pogačo pinese, dobi dobro jesti in piti, za pol pa nermamij eno sibirno čajetico, kol maslenege kruha, da rose dotri skušat, tako kaj, peči znajo.

Za krškim dobi otrok pri kerstu per vatlo belega kupljenega platna za srajčico ali pa dva patta tankoga parkala, materi za srajče rokavce.

Ud. poroda do speljavanja popije porodnica eno ali tudi poldrugo vedro boljšega vina; in celo narobniše lastina, če muv tudi celo leto sadi po kleti, le pojajo, škrdi kolikor mogo- če, da njegove žena po porodu vina ne štada. V tem času porodnica ne je z drugimi prijeci iniji, temveč sama pos- dej, in narobije hi more; tudi ne dela nič razen krajme- lega v hiše, gakej, dokler ni v cerkev speljana, ne sme iz hiše čez prag, če noče od dancačih in od soseda nazaj zapredna ali celo pokregana biti. Prava vera pravi, da tako hišo rada štada ali ogrej, ali kaka druga nesliča zadene, ali tudi, da toča v takem kraju rada pobije.

Ko bi se pa kaka porodnica pred speljavanjem pedselznila, k števil (šepihu) ali k studentu po vodu iti, di asa so sestra nad njo prihula, in z velikim veslanje, prokli- novanju, celo se s šepijem di jo v hišo nazaj, prodila; imejo navreč. Slovenci v našem kraju pravo vedo,

da taki oshrujeu studenee potue vsahue, in nikoli oce
vode nima.

Še v peljavonju babica mater spruce in pomaga
stroka nositi. Med opravilom sv. mase derzi mati
stroka na rokah in od darovanja do pozivanja greco
svete v rokah ima, katero potue tako prazni, da se
se glo kadi, in v tem dimom mati hitro stroka postadi,
"da ga potue bojazt ne tare." Po dostuden sv. mase
gle mati z strokom spoli celihyga rotarja, kake glas ali
dva v skrinco daruje, in poterka zadejna oter hitrat
z glavico deteta, "da ga nikdar glavica bolela ne bo."

Se se, da potue se klicno piscejo, kauer tudi
cerkvenega sluzeja poklicajo, da "ukrat" pije, in mu se
cidel kak kos "pozale" plineso.

Na velikobeno nedeljo porjutenem sv. opravilu,
skisejo stroci svoje dotre, jim "vsele praznike" vsijo, in
"pisanko" dobijo; namreč vsako en kos, jecna, čerje: od bla-
goslovjenega kruha, potice, solca medenine, klobas,
krena in jaje. Namojniše dotri daje tudi se vsakemu
svo svito seberno dvojsetico (šajgachko), in namesto
jajsetu, end pomarancu.

2